

РЕШЕНИЕ

№ 368

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в закрито заседание на
двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Радева

като разглежда докладваното от Елена Радева Търговско дело №
20231100900424 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл.25 ЗТРРЮЛНЦ.

Делото е образувано по жалба с вх.№20230228135731 от „К.-К.Х. Б.К.Б.“ АД, ЕИК *****, чрз адв. Б. С., срещу ОТКАЗ № 20230220155526/21.02.2023 година на Агенцията по вписванията - ТРРЮЛНЦ. В жалбата се твърди, че атакуваният акт на длъжностното лице е незаконосъобразен и необоснован и това е така, тъй като длъжностното лице по регистрацията неправилно е тълкувало разпоредбата на параграф 2, ал.1, т.1 от ДР на ЗМИП. Жалбоподателят твърди, че е българско ЮЛ, което е дъщерно дружество на чуждестранно юридическо лице, което е част от корпоративна структура, в чиято основа е публичното дружество „К.-К. ХБК“ АГ, със седалище в Швейцария, акциите от чийто капитал се търгуват на фондовите борси в Лондон и Атина. Излага подробни доводи относно това обстоятелство, което предопределя и невъзможността и липсата на правна необходимост да се сочат физически лица, които са действителните собственици на капитала на българското дружество, тъй като характера на публично дружество предполага проверка на собствеността на капитала, различна от посочената в ЗМИП. Моли съда да отмени отказа на АВ и да постанови решение за вписване на заявените обстоятелства.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупността им, намери за установено следното:

Подадено е заявление образец Б7, с вх.№20230220155526 от настоящия жалбоподател, чрез адв. Б. С., обективизиращо искане за вписване като действителен собственик на капитала на дружеството „К.-К. ХБК“ АГ, 235296902, Швейцария, поради което е налице изключението на параграф 2,

ал.1,т.1 ЗМИП. Видно със заявлението и представена декларация от С.В.Г., основаваща се на нормата на чл.63, ал.4 ЗМИП, в която е посочено, че в капитала на дружеството-заявител участие от 99,43% има „Си Си Б.Х. II“ Б.В. Нидерландия, което изцяло се притежава от „К.-К. ХБК Холдингс Б.В., Нидерландия, което пък се притежава от „К.-К. ХБК“ АГ, Швейцария, чиито акции се търгуват на фондовите борси в Лондон и Атина. В декларацията са описанте дружествата и техните представители. Към заявлението“ са представени доказателства за правосубектността на дружествата, които участват пряко и непряко в собствеността на капитала на настоящия жалбоподател. В поле 550 от заявлението е посочено, че последното дружество, „К.-К. ХБК“ АГ, Швейцария, е публично такова, по смисъла на ЗППЦК, акциите му се търгуват на регулирания пазар и за него, както и за контролираните от него дъщерни дружества, е предвидено изключение за деклариране на действителен собственик съгласно параграф 2, ал.1,т.1 ДР на ЗМИП, тъй като разкриването на дяловото участие в публичните дружества се извършва по друг ред. Декларацията е с нотариална заверка, извършена от нотариус Н.Л., рег.№536 на НК, която на 13.02.2023 година под рег.№2197, е удостоверила, че подписът, положен върху тази декларация е на представляващите дружеството- заявител в регистърното производство пред АВ.

Към заявлението е представена декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ, документ за платена държавна такса, пълномощно.

На 21.02.2023 година длъжностното лице по регистрацията постановява отказ № 20230220155526, с който отказва да впише заявените обстоятелства. Обосновава този отказ с целта на закона- идентифициране на ФЛ, които са действителни собственици на ЮЛ, липсата на посочване в поле 550 от заявлението на ФЛ, а се заявява за вписване ЮЛ, от която информация не става ясно действителния собствени, който да е физическо лице.

Доводите на жалбоподателя са, че в хипотеза, в която действителен собственик на капитала на публично дружество, то обстоятелствата, които подлежат на вписване е самото публично дружество, но не и физическите лица, които „стоят“ зад него.

Жалбата е подадена в срока по чл.25, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ, от надлежна страна, имаща интерес от обжалването.

По нейната основателност.

Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗМИП, и информацията и данните по чл. 61, ал.1 от същия закон (информация относно физическите лица, които са техни действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права) се вписват по партидите на учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания в търговския регистър, в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в регистър БУЛСТАТ.

Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, в съответния регистър се вписват следните данни съгласно декларация, чиято форма и съдържание се определят с правилника за прилагане на закона: 1. идентификационните данни за

действителните собственици - физически лица, включително: а) имената; б) гражданството; в) единният граждански номер за лицата по [чл. 3, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация](#); г) датата на раждане за лицата, различни от тези по буква “в”; д) държавата на пребиваване, ако е различна от Република България или от държавата по буква “б”; 2. данните за юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол върху лицата по [чл. 61, ал. 1](#) и по [чл. 62, ал. 1](#), включително фирма, номер в национален регистър, правна форма според националното законодателство, седалище и адрес на управление и идентификационните данни по т. 1 за представляващите лица; 3. данните по т. 1, букви “а” – “г” на физическо лице за контакт, постоянно пребиваващо на територията на Република България, когато по партидата на лицето по [чл. 61, ал. 1](#), съответно по [чл. 62, ал. 1](#), не са вписани данни за постоянно пребиваващ на територията на Република България законен представител - физическо лице, което предоставя нотариално завереното си съгласие за това; 4. всяка промяна в обстоятелствата по т. 1 - 3.

В подаденото заявление като действителен собственик на капитала на дружеството - заявител е посочено друго дружество – юридическо лице, регистрирано в Нидерландия, чийто едноличен собственик на капитала е друго нидерландско дружество, а последното се притежава от дружество, регистрирано в Швейцария, за което жалбоподателят твърди да има характер на публично дружество, тъй като акциите му се търгуват на борсата в Лондон и в Атина. За всички тези дружества са представени доказателства, че съществуват, но в представения документ от търговския регистър на Швейцария, кантон Цуг, не се съдържа информация, че това дружеството е публично.

В разпоредбата на § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП е дадена легална дефиниция на “действителен собственик” по отношение на корпоративните юридически лица, която изключва случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността.

Публичните дружества по смисъла на чл. 110, ал. 1 от ЗППЦК по закон се подчиняват на по-строги изисквания относно разкриване на информация за акционерите, придобили или прехвърлили акции от капитала на публичното дружество. Тези изисквания са уредени в ЗППЦК и подзаконовите нормативни актове по прилагането му – чл. 145 и сл. ЗППЦК. Тъй като се касае за продажба на акции на регулиран пазар, то промяната в собствеността на капитала е белязана от динамика, а актуалната информация за тези обстоятелства се съдържа в регистъра на Централния депозитар. Регулацията на тези отношения се осъществява от специален орган – Комисията за финансов надзор. След като публичните дружества остават извън приложното поле на необходимостта от това да се сочат ФЛ-действителни собственици (арг. § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП), то по отношение на техните дъщерни дружества е достатъчно да се посочи самото

публично дружество, по отношение на което собствеността на капитала не се обявява по този ред. Последица от това е, че дружеството, което е собственост (пряка или непряка) на публичното дружество не носи задължение да заяви ФЛ, които са действителни собственици на капитала. Достатъчно е да посочи само публичното дружество по смисъла на ЗППЦК, както е сторено в случая. Информацията относно съответното публично дружество може да бъде намерена по реда на специалния закон – ЗППЦК (така в Решение № 1203/02.07.2019 г. по т.д. № 1165/2019 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-5 състав; Решение от 03.10.2019г. по т.д. № 1931/2019г. по описа на СГС, ТО, VI-8 състав и др.). Съдът, в настоящия си състав, споделя изцяло доводите на жалбоподателя относно липсата на необходимост от посочване на физическите лица, които са действителни собственици, ако в основата на корпоративната верига е публично дружество. Въпросът е, че в настоящия случай липсват доказателства, че швейцарското дружество е публично такова, поради което постановеният отказ от длъжностното лице се явява правилен, като резултат.

При така изложеното, преценявайки това, че заявлението е подадено от оправомощено лице, но не е съпроводено с необходимите документи, съдът приема, че атакуваният отказ е законосъобразен и не следва да бъде отменен.

При изложеното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх.№20230228135731 от „К.-К.Х. Б.К.Б.“ АД, ЕИК *****, чрз адв. Б. С., със съдебен адрес гр.София, ж.к.“Изток“, ул.“***** адвокатско дружество „П.,М И П.“, срещу ОТКАЗ № 20230220155526/21.02.2023 година на Агенцията по вписванията – ТРРЮЛНЦ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС В 7-дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____